

The development of the quality of life for the elderly to support the elderly society of local administrative organizations in Nong Ya Plong district Phetchaburi Province

Jutamas Subsande

Master of Public Administration Program, Stamford International University,

Corresponding Author: Viewsubsande@gmail.com

Received: November 8, 2019 Revised: February 17, 2020 Accepted: February 27, 2020

Abstract

The objectives of the study were 1) to study level of development of the quality of life for the elderly to support the elderly of local administrative organizations in Nong Ya Plong district Phetchaburi Province 2) to study factors in the elderly's welfare to support the elderly society of local administrative organizations in Nong Ya Plong district 3) to study factors in the elderly's welfare with a causal relationship with the development of the quality of life for the elderly to support the elderly society of local administrative organizations in Nong Ya Plong district. The sample of the study was 146 elderly, aged 60 years old, in Nong Ya Plong district. The statistics employed in the study were descriptive statistics and inferential statistics.

Research were found that; 1) The improvement of the quality of life of the elderly to support the elderly society of local administrative organizations in Nong Ya Plong district Phetchaburi Province, the quality of life development was at a moderate level in terms of overall image. With the development of quality of life in terms of physical, rights and liberties was at a high level, and areas with a quality of life development was at a moderate level, including mental and environmental aspects 2) The factor of elderly society of local administrative organizations in Nong Ya Plong district was at a high level of welfare arrangement in terms of overall image. In terms of welfare was at a very high level which is included subsistence allowance, giving advice, consulting or other actions to solve family problems, medical and public health services, facilitation and safety in buildings, places, vehicles and other public services respectively. In welfare management was at a moderate level, including self-development and social activities 3) The factors in the elderly's welfare, medical and public health services and the allowance of subsistence allowance. There was a causal relationship with the development of the quality of life

for the elderly to support the elderly society in local administrative organizations in Nong Ya Plong district with statistical significance at the level of .01 and factors in the elderly's welfare, self-development and social activities was a causal relationship with the development of the quality of life for the elderly to support the elderly society of local administrative organizations in Nong Ya Plong district Phetchaburi Province with statistical significance at the level of .05

Keywords: Quality of life development, The elderly, The elderly society,
Local administrative organizations

การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี

จุฑามาศ ทรัพย์แสนดี

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Corresponding Author: Viewsubsande@gmail.com

ได้รับบทความ: 8 พฤศจิกายน 2562 ปรับปรุงแก้ไข: 17 กุมภาพันธ์ 2563 ตอรับตีพิมพ์: 27 กุมภาพันธ์ 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี 2) ศึกษาปัจจัยในการจัดสวัสดิการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง 3) ศึกษาปัจจัยในการจัดสวัสดิการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้สูงอายุในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้องที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 146 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและเชิงอนุมาน

ผลการศึกษา พบว่า 1) การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านสิทธิและเสรีภาพ และด้านที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านจิตใจ และด้านสิ่งแวดล้อม 2) ปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี ภาพรวมมีการจัดสวัสดิการระดับมาก ด้านที่มีการจัดสวัสดิการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ การให้คำแนะนำ ปรีกษาหรือดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาครอบครัว การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข การอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะอื่น ด้านที่มีการจัดสวัสดิการระดับปานกลาง ได้แก่ การพัฒนาตนเองและการจัดกิจกรรมทางสังคม 3) ปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ ด้านการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข และด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ ด้านการพัฒนาตนเองและการจัดกิจกรรมทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาคุณภาพชีวิต, ผู้สูงอายุ, สังคมผู้สูงอายุ, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทนำ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เป็นสภาวะการณ์ที่ต้องนำมาพิจารณาเป็นพิเศษ เนื่องจากมีผลกระทบต่อการกำหนดนโยบายและทิศทางในการบริหารประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทรัพยากรต่างๆ ที่จะนำไปใช้และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน รวมถึงการจัดบริการด้านสวัสดิการสังคมให้สอดคล้องกับปัญหาความต้องการและขนาดของประชากร การเตรียมการสำหรับสวัสดิการของประเทศ และรูปแบบบริการที่เหมาะสมรวมทั้งแนวทางสู่การปฏิบัติเพื่อผู้สูงอายุในด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการในอนาคต การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากรสูงอายุดังกล่าวนี้ อาจมีผลกระทบต่อสวัสดิการที่รัฐควรจัดให้สำหรับผู้สูงอายุ การเตรียมตัวของผู้สูงอายุที่รับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต คือ การเป็นผู้สูงอายุที่มีคุณภาพ เป็นผู้ที่มีศักยภาพและความสามารถเป็นหลักเป็นผู้ที่ดูแลตนเองได้ (Self-Care) พึ่งตนเองได้ (Self-Reliance) ทำในสิ่งที่ปรารถนาได้ตามศักยภาพของตน ทำประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคม มีความพึงพอใจในชีวิต ความเป็นอยู่ในปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่จะมาถึง (ทรงรัตน์ หิรัญอุทก, 2553, หน้า 1-2)

การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 มีเจตนารมณ์เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สูงอายุได้รับสิทธิ โดยได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในมาตรา 11 13 และ 17 ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ และท้องถิ่นต่างๆ มีหน้าที่จัดบริการให้ผู้สูงอายุได้รับการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายฉบับนี้ ส่งผลให้หน่วยงานภาครัฐตั้งแต่ส่วนกลางจนถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำนโยบายการจัดสวัสดิการทางสังคมเพื่อผู้สูงอายุตอบสนองเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ดังจะเห็นได้จากนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ดำเนินการภายใต้หลักกฎหมายพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย เกี่ยวกับการได้บริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ มาตรา 53 กำหนดไว้ว่า บุคคลซึ่งอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรี และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ และในหมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเกี่ยวกับศาสนา สังคม การสาธารณสุข การศึกษาและวัฒนธรรม มาตรา 80 ซึ่งกำหนดไว้ว่ารัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการเลี้ยงดูและให้การศึกษาปฐมวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้อยู่ในสภาวะยากลำบากให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้ (สัทธิ กลิ่นกระสังข์, 2559, หน้า 2)

การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เป็นสวัสดิการอย่างหนึ่งที่รัฐให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความเดือดร้อน ทุกข์ยาก ถูกทอดทิ้ง ฐานะยากจน ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี ได้ดำเนินการตามแนวทาง หลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี เป็นหน่วยงานที่จะต้องดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน หรือเป็นที่พึงของประชาชน ในการดำเนินการเรื่องจ่ายเบี้ยยังชีพ และให้เงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุตามแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2552 ตั้งแต่จนถึงปัจจุบัน เพื่อจ่ายให้แก่ผู้สูงอายุหรือผู้มอบอำนาจตาม

หนังสือมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ แต่การดำเนินการให้บริการสวัสดิการดังกล่าวแก่ผู้สูงอายุ อาจจะยังไม่ทั่วถึงและครอบคลุมต่อผู้สูงอายุในพื้นที่ และการให้บริการสวัสดิการตามนโยบายรัฐบาลที่ได้จัดให้แก่ผู้สูงอายุนั้นเป็นไปตามความต้องการของผู้สูงอายุและครอบคลุมทุกด้านหรือไม่ ผู้สูงอายุในพื้นที่มีความต้องการด้านใดบ้าง เพราะผู้สูงอายุมีความต้องการไม่เหมือนกัน และมีความพึงพอใจในระดับใด

ดังนั้น การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุในอนาคตจึงเป็นสิ่งที่หน่วยงานภาครัฐตั้งแต่ระดับส่วนกลางไปจนถึงระดับท้องถิ่นทุกพื้นที่ต้องให้ความสำคัญ วางแผน งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยในการจัดสวัสดิการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยในการจัดสวัสดิการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ได้เพิ่มเติมสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุนในด้านต่างๆ ดังนี้ 1) การบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขที่จัดไว้โดยให้ความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้สูงอายุเป็นกรณีพิเศษ 2) การศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต 3) การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม 4) การพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชน 5) การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ ยานพาหนะหรือการบริการสาธารณะอื่น 6) การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม 7) การยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ 8) การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรมหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง 9) การให้คำแนะนำ ปรึกษา ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดี หรือในทางการแก้ไขปัญหาคอรัว 10) การจัดที่พักอาศัย อาหาร และเครื่องนุ่งห่มให้ตามความเป็นจำเป็นอย่างทั่วถึง 11) การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และ 12) การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี

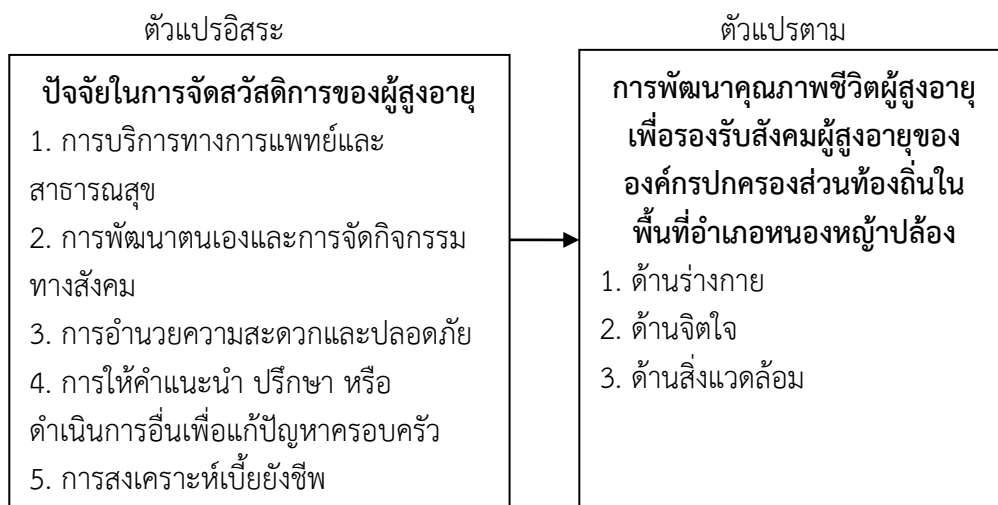
2. แนวคิดองค์การอนามัยโลก (WHOQOL Group, 1996, pp.354-356) ได้พัฒนาและนำเสนอเครื่องมือวัดคุณภาพชีวิตที่มีความเป็นสากล ซึ่งสามารถนำไปใช้ในประชากรที่มีสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน สามารถจัดออกเป็นด้าน ได้แก่ 1) ด้านร่างกาย คือ การรับรู้สภาพทางด้านร่างกาย

ของแต่ละบุคคล ซึ่งมีผลต่อการใช้ชีวิตประจำวัน เช่น การรับรู้ถึงความสำเร็จของร่างกาย การรับรู้ถึงการเจ็บป่วยในร่างกาย การรับรู้ถึงความสามารถที่จะจัดการกับความเจ็บป่วยทางด้านร่างกาย 2) ด้านจิตใจ คือ การรับรู้สภาพทางจิตใจของตนเอง เช่น การรับรู้ความรู้สึกทางบวกที่บุคคลมีต่อตนเอง การรับรู้ภาพลักษณ์ของตนเอง การรับรู้ถึงความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง ความมั่นใจในตนเอง รู้ถึงความคิด ความจำ สมาธิ และการตัดสินใจ 3) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมเป็นการรับรู้เรื่องความสัมพันธ์ของตนกับบุคคลอื่นๆ เป็นการรับรู้ว่าได้เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในสังคม และ 4) ด้านสิ่งแวดล้อมเป็นการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่สามารถมีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น การรับรู้ว่ามีชีวิตอยู่อย่างอิสระไม่ถูกกักขัง รับรู้ว่าคุณภาพชีวิตของตนเองมีความปลอดภัยมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน การรับรู้ว่าคุณภาพชีวิตของตนเองได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี

3. แนวคิดด้านสิทธิและเสรีภาพ มาจากแนวคิดของ Brown, Murphy, & Diterlizzi. (2008, p.380) ได้นำเสนอการแบ่ง คุณภาพชีวิตควบคู่ไปกับการกำหนดตัวชี้วัด ด้านคุณภาพชีวิต ด้านสิทธิเสรีภาพ (Rights) ด้านสิทธิเสรีภาพจะเกี่ยวข้องกับการเคารพในสิทธิส่วนบุคคล สิทธิมนุษยชน สิทธิในความเป็นพลเมือง (เช่น การมีสิทธิเลือกตั้ง) ความรับผิดชอบในฐานะความเป็นพลเมืองและกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับชุมชนหรือรัฐบาล

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ 1) การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข 2) การพัฒนาตนเองและการจัดกิจกรรมทางสังคม 3) การอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะอื่นๆ 4) การให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือดำเนินการอื่นเพื่อแก้ปัญหาครอบครัว และ 5) การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ 1) ด้านร่างกาย 2) ด้านจิตใจ 3) ด้านสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้สูงอายุในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 3 ตำบล ได้แก่ 1) ตำบลหนองหญ้าปล้อง 2) ตำบลท่าตะคร้อ และ 3) ตำบล ยางน้ำกวดใต้ มีจำนวนผู้สูงอายุจำนวน 2,152 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Green (1991, pp. 499-510) ได้กลุ่มตัวอย่าง 146 คน และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ซึ่งเป็นการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ข้อคำถามแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี เป็นคำถามแบบประมาณค่า (rating scale) กำหนดมาตรวัด 5 ระดับ

ตอนที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี เป็นคำถามแบบประมาณค่า (rating scale) กำหนดมาตรวัด 5 ระดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการวิจัยแบบสำรวจโดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 146 ชุด และผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม มาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ และวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงาน วิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคล กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และใช้สำหรับวิเคราะห์ปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้สถิติ Durbin-Watson ทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน ซึ่งมีค่าเท่ากับ $1.5 \leq \text{Durbin-Watson} \leq 2.5$

ผลการวิจัย

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 60 - 69 ปี มีสถานภาพสมรส มีอาชีพเกษตรกร มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท ที่มาของรายได้จากการประกอบอาชีพและโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของรัฐที่ใช้บริการเป็นประจำที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในพื้นที่ที่อาศัย ผลการวิจัย พบว่า

2. การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรีมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านร่างกาย และด้านสิทธิและเสรีภาพ ด้านที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านจิตใจ และด้านสิ่งแวดล้อม

3. ปัจจัยในการจัดสวัสดิการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรีมีการจัดสวัสดิการอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการจัดสวัสดิการอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ การให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือดำเนินการอื่นเพื่อแก้ปัญหาครอบครัว การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข การอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะอื่นๆ ส่วนด้านที่มีการจัดสวัสดิการอยู่ในระดับปานกลาง คือ การพัฒนาตนเองและการจัดกิจกรรมทางสังคม

4. ปัจจัยในการจัดสวัสดิการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ด้านการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข และด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ ด้านการพัฒนาตนเองและการจัดกิจกรรมทางสังคม มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสะท้อนถึงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี มีแนวทางหรือกระบวนการในการจัดโครงการ/กิจกรรม หรือสิ่งที่ควรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมให้สอดคล้องกับปัญหาความต้องการของผู้สูงอายุในด้านต่างๆ ในบริบทของสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับแนวคิดของ องค์การอนามัยโลก (WHOQOL Group, 1996, pp.354 - 356) และงานวิจัยของ Brown, Murphy, & Diterlizzi. (2008, p.380) และสอดคล้องกับงานวิจัยของป्लीมใจ ไพจิตร (2558, หน้า 157-179) เรื่อง คุณภาพในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุในจังหวัด

สุราษฎร์ธานี ผลการวิจัย พบว่า ระดับคุณภาพในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับคุณภาพมาก ได้แก่ 1) ด้านจิตใจ แสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุมีความสุข ความสงบ และมีความหวังความภาคภูมิใจในตนเอง ความมั่นใจในตัวเอง ความสามารถในการจัดการกับความเหงาเศร้าหรือวิตกกังวลและความคิด ความจำ สมารถในการตัดสินใจหรือสามารถเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ 2) ด้านร่างกาย แสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน มีผลกำลังในการดำเนินชีวิตประจำวัน ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น ความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกายและไม่ต้องพึ่งพา ยาต่างๆ หรือการรักษาทางการแพทย์อื่นๆ และ 3) ด้านสิ่งแวดล้อม แสดงให้เห็นว่า ผู้สูงอายุมีชีวิตอยู่อย่างอิสระไม่ถูกกักขัง มีความปลอดภัย มั่นคงในชีวิต รองลงมา สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี ปราศจากมลพิษต่างๆ การคมนาคมสะดวก มีแหล่งประโยชน์ด้านการเงิน สถานบริการทางสุขภาพมีกิจกรรมสันทนาการและมีกิจกรรมในยามว่าง และมีโอกาสที่จะได้รับข่าวสารหรือฝึกฝนทักษะต่างๆ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาวิชัย ตีบก้นเงิน (2557, หน้า 83-84) เรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในตำบลวังกระแจะ อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า 1) ระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในตำบลวังกระแจะ อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีระดับคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงจากมากไปหาน้อยคือ ด้านจิตใจ ด้านร่างกาย ด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรวรรณ รุ่งไธญ (2559, หน้า 122) เรื่อง ทศนคติของผู้สูงอายุที่มีต่อสิทธิผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ในการร่วมกิจกรรม ณ สวนสาธารณะของกรุงเทพมหานครที่พบว่า ผู้สูงอายุมีความคิดเห็นต่อสิทธิอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

2. ปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างมีการจัดสวัสดิการอยู่ในระดับมาก จึงแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นโดยหน่วยงานทั้งของรัฐบาลและเอกชน เพื่อตอบสนองความจำเป็นพื้นฐานหรือปรับปรุงความเป็นอยู่ที่ดีของผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เป็นไปอย่างทั่วถึงเหมาะสม มีความเป็นธรรมและเป็นไปตามมาตรฐานและเข้าถึงการบริการในด้านต่างๆ การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข การพัฒนาตนเองและการจัดกิจกรรมทางสังคม การอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะฯ การให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือดำเนินการ ในการแก้ปัญหาครอบครัว และการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ จึงสอดคล้องกับแนวคิดของ พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 (2546, หน้า 2-9) โดยได้เพิ่มเติมสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุนในด้านต่างๆ ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำผึ้ง แซ่เอ็ง (2561, หน้า 190-193) เรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ตามนโยบายรัฐบาลของอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุตามนโยบายรัฐบาลในพื้นที่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี พบว่ามีการจัดสวัสดิการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีการจัดสวัสดิการอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมทางสังคม ด้านการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือดำเนินการอื่นเพื่อแก้ปัญหาครอบครัวด้านการอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะ และด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปลื้มใจ ไพจิตร (2558, หน้า 157-179) เรื่องคุณภาพในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ความพึงพอใจในการจัดสวัสดิการสังคม

ของผู้สูงอายุ พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข การอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคารสถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะอื่นๆ และการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ สำหรับด้านที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การให้คำแนะนำ ปรีกษา ดำเนินการอื่นๆ เพื่อแก้ไขปัญหาคอขวด การจัดกิจกรรมทางสังคม และการให้คำแนะนำ ปรีกษา ดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในทางคดี

3. ปัจจัยในการจัดสวัสดิการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ ด้านการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข และด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ ด้านการพัฒนาตนเองและการจัดกิจกรรมทางสังคม มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของน้ำผึ้ง แซ่เอ็ง (2561, หน้า 190-193) เรื่อง การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ตามนโยบายรัฐบาลของอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ตามนโยบายรัฐบาลในพื้นที่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ปัจจัยในการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุ ด้านการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการจัดกิจกรรมทางสังคม ด้านการอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคารสถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะอื่นๆ ด้านการให้คำแนะนำ ปรีกษาหรือดำเนินการอื่นๆ เพื่อแก้ปัญหาคอขวด และด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุตามนโยบายรัฐบาลในพื้นที่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยได้ค้นพบประเด็นและปัญหาต่างๆ ที่น่าสนใจและนำมาสู่การวิเคราะห์เพื่อสร้างข้อเสนอแนะการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ด้านร่างกายและจิตใจ ควรมีการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้ผู้สูงอายุได้รับการบริการที่รวดเร็วเป็นกรณีพิเศษที่จัดบริการสำหรับผู้สูงอายุ และคำแนะนำเรื่องขั้นตอนการให้บริการสำหรับผู้สูงอายุระหว่างการรับบริการ สนับสนุนให้มีการพัฒนาตนเองและการจัดกิจกรรมทางสังคม โดยองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ควรมีการสร้างเครือข่ายกลุ่มผู้สูงอายุในแต่ละหมู่บ้าน และมีการส่งเสริมการรวมกลุ่มออมทรัพย์ของผู้สูงอายุ ตลอดจนมีการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณีแก่ผู้สูงอายุตามสมควร

2. ด้านสิ่งแวดล้อม ควรมีการสนับสนุนการอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะและบริการสาธารณะอื่นๆ โดยส่งเสริมให้องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่มีจุดบริการน้ำดื่ม สำหรับผู้สูงอายุที่มาใช้บริการ มีการจัดทำทางเดินเท้าสำหรับผู้สูงอายุที่มาใช้บริการ และมีที่จอดรถ สำหรับผู้สูงอายุที่มาใช้บริการ

3. ด้านสิทธิและเสรีภาพ ควรให้การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขแก่ผู้สูงอายุได้รับความสะดวกในการเข้ารับบริการจากโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของรัฐ และได้รับคำแนะนำเรื่อง ขั้นตอนการให้บริการสำหรับผู้สูงอายุระหว่างการรับบริการอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ควรให้คำแนะนำ ปรีกษา หรือดำเนินการอื่นเพื่อแก้ปัญหาครอบครัวแก่ผู้สูงอายุทุกกรณี รวมถึงการสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณีอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่คาดว่าจะส่งผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เพื่อรองรับ สังคมผู้สูงอายุ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี เช่น การจัดที่พักอาศัย อาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความเป็นจำเป็น การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพ ที่เหมาะสม เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุในพื้นที่ใกล้เคียง กันกับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี เช่น อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เป็นต้น แล้วนำข้อมูลต่างๆ มาสังเคราะห์ เพื่อหาทางปรับปรุงและแก้ไข การพัฒนา คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุให้ดีขึ้น

3. ควรศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี โดยการลงพื้นที่สัมภาษณ์ ผู้สูงอายุ แล้วนำข้อมูลต่างๆ ที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อทำการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพร่วมกับเชิงปริมาณ

4. ควรวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของผู้สูงอายุเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัด เพชรบุรี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอ หนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี และสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการกำหนดรูปแบบการพัฒนา คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุให้ตรงตามความต้องการของผู้สูงอายุได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- ชาญวิทย์ บ่วงราบ. (2551). **ความต้องการการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุในตำบลเสาชิงหิน อำเภอ บางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ทรงรัตน์ หิรัญอุทก. (2553). **กลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลลองครักษ์ อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี**. รายงานการศึกษาระดับปริญญาโท มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- น้ำผึ้ง แซ่เอ็ง. (2561). **การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ตามนโยบายรัฐบาล ของอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- ปลื้มใจ ไพจิตร. (2558). **คุณภาพในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุในจังหวัดสุราษฎร์ธานี**. วารสารวิทยาการ จัดการ 2(2), หน้า 157-179.
- พระมหาวิชัย ตีบก้นเงิน. (2557). **แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในตำบลวังกระแจะ อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.2546. (2546, 22 ธันวาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 120 ตอนที่ 130 ก หน้า 2-9.
- สมคิด แทวกระโทก. (2559, มกราคม – เมษายน). **แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภोजักราช จังหวัดนครราชสีมา**. วารสารชุมชนวิจัย 11(1), 158-170.
- ลักขี กลิ่นกระสังข์. (2559). **ประสิทธิผลการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบางครก อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี**. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโท มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- อุไรวรรณ รุ่งไธรัญ. (2559, มกราคม – เมษายน). **ทัศนคติของผู้สูงอายุที่มีต่อสิทธิผู้สูงอายุตาม พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ในการร่วมกิจกรรม ณ สวนสาธารณะของ กรุงเทพมหานคร**. วารสารปัญญาทัศน์ 8(1), 122-136.
- Brown, Beadle J., Murphy, G. & Diterlizzi, M. (2008). Quality of Life for the Camber well Cohort. **Journal of Applied Research in Intellectual Disabilities**. 24. 380-390.
- Greenl, S. B. (1991). How Many Subjects Dose It Take to Do a Regression Analysis? **Multivariate Behavioral Research**, 26(3), 109-110. Retrieved March 18, 2018 from http://research.kbu.ac.th/home/journal/pdf/journal_v15_no1.pdf
- WHOQOL Group. (1996). what quality of life? World Health Organization Quality of Life Assessment. **World Health Forum**, 17, 354-356.